kelle kallal ta tahab. Aga kül se wöib üks raske töö olla, sest siit saadik ei ole ta weel tulise wangkre eest lahti saanud, käib ika weel aega mööda ümber ja otsib, keda ta wöiks parandada. Aga kes wöiks niisugust wiinalakkujat talupoega, teu= ehk woorimeest parandada! Ja ommeti naad peaksid seda kül meeles pidama ja kui naad Hant= sust ei hooli, ommeti ise eneste peale halastama. Sest kelle kallal waene Hants kord ilma asjata oma tööd tegi, need wötawad pea wiimse leiwa marja suhu, sest neid ei jäta kurat mite kaua nende kurjuse sisse elama, wötab neid pea kaa oma töö hooste hulka — ja muidugi teada, et siis enam neile meeleparandamist ei ole. Mu ellamem, kes elatand ja tark inimene oli, teadis enam, kui sada juttu niisugustest, kes Jõulu ehk muul kallil öhtul Hantsuga koku said, aga ei keegi oma kasuks, waid läksid pea köik wiletsal kombel hukka.

Nönda köneles kena noor mees. Niisugusi juttusid kuuldakse ika lahti südame ja tõsise mee= lega, iseäranis keskköö ajal. Köik silmad waata= sid pitka Tanieli peale ja tema pale oli kahwa= tand, ots higine. Nüüd enam keegi ei teinud nalja, waid läksid ühe teise järele waikseste uksest wälja. Olgu wahel südamed köwad kui kalju,

ommeti on neid wähä leida, kes niisugust jutu järel, kallil ööl, kui naad keskköö ajal peawad koju minema, weel palju naeraksid ja kelle süda rinnus ei peaks pöksuma. Kui suurem hulk sai ära= läinud, ütles pitk Taniel tallipoisi wastu: „Kuule, eks ma täna sinu juures wöi magada? Tõeste, ma ei tahaks sel öösel mite üksi jääda!“ Muidu Taniel rääkis hoopis teisthwiisi; ial ta ei öelnud: „tõeste!“ waid ika: „wötku mind kurat!“ Täna ta enam ei julend wanduda. — Tallipois oli selle nõuuga wääga rahul, sest ta wärises ise kaa, mõeldes, et temalgi kurjuse palk nii ligi wöis olla. Ehk ta kaa, seda jutu kuuldes oma meele tuletas, et ta sagedaste wäsind hooste matist ka= mala täied kaeru oli körwale saatnud ja ise kaa hobuse tapjaks saanud. Oh, warastatud kaerad olid nüüd kui põlewad söed ta südame peal. Üks wööras oli weel tupa jäänud, enne nimetatud rätsep; oh tema waene rauk oleks hea meelega öösels teiste kahe wahele pugenud; tema endine julgus oli ammu kadunud. Aga siin ei olnud temaga armu, teised ei teinud temaga tegemist. Waene mees, pidi weel kaks ehk kolm wersta maad linna minema, pidi üle lageda — nagu soldan, keda muheldakse — kadalippu jooksma aedade ja kraawide wahelt läbi, kus ta iga sammu